

Marja-Liisa Vilhunen

Kaiken
keskellä
yksin

Kaiken keskellä yksin

Marja-Liisa Vilhunen
Kaiken keskellä yksin
Novelleja

© 2022 Marja-Liisa Vilhunen

Kannen kuva: M-L Vilhunen

Kustantaja: BoD-Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD-Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-4915-9

Seija Niskaselle kiitokset käsikirjoituksen
tarkistuksesta ja miellyttävästä yhteistyöstä.

Kiitos Vestäjien proosapajan kirjoittajatovereille:
Eijalle, Emmalle, Heljälle, Leenalle, Marjolle, Minnalle,
Ottialle, Raijalle, Riitalle ja Ullalle.

Kaiken keskellä yksin

Sisältö

Autovarkaus

Ystävä

Äidin turva

Yksin

Lähellä jokaista asiakasta

Veljekset

Vastaanotolla

Pitkä odotus

Vieras

Syytinki

Kukkakedolla

Tutkimukset

Apuväline

Kotihoidossa

Äidin poika

Kotiutus

Patoumia

Aggressiivinen mies

Mopoauto

Tarkastuskäynti

Autovarkaus

Ville harppoo portaissa, loikkii pitkällä jaloillaan koko matkan jättäen joka toisen askelman väliin, kolmannessa kerroksessa jo hengästyttää. Avain on hetkessä kädessä. Ville tempaa oven auki, ryntää keittiön pöydän ääreen, istuu, ottaa kännykän taskustaan ja etsii lokitiedoista viimeisen vastatun puhelun. Ville näpäyttää luurin kuvaa. Puhelin hälyttää muutaman kerran, rätinää, hiljaisuus, rätinää, sitten kuuluu vastaus.

- Haloo.
- No niin, nyt olen kotona ja saat selittää uudelleen äskeisen.
- Haloo. Haloo?
- Haloo haloo. Laita puhelin oikealle kohdalle, että kuulet, Ville huutaa.
- No nyt kuuluu, kuuluuko sinne?
- Tänne kuuluu oikein hyvin. Sinä tässä kuulematta olit.
- Ei tarvitse noin ärhäkkä olla. Minulla niitä hankaluuksia on.
- Aivan, kerro nyt tapahtumat uudelleen.
- No, minä tulin kaupasta ja auto oli varastettu parkkipaikalta.
- Siis mistä?
- Tulin keskustaan ja menin kauppaan ja ...
- Niin niin, mutta missä olit parkissa?

- Sillä normaalilla parkkipaikalla, jonne aina ajan.
- Tiedän sen. Ja nytkö ei ole siinä, minne jätit?
- Ei ole, ei ole. Se on varastettu parkkipaikalta. Ja lukkoon kyllä laitoin.

Asia tuli selväksi. On ajettava entiseen kotikaupunkiin heti työpäivän päätteeksi hiivatin sata kilometriä. Ei vanhaa miestä voi jättää hätään.

- Kuule nyt, isä. Minä tulen sinun avuksi tuota pikaa. Siinä lähellä on se Sokoksen kahvila, mene sinne odottamaan minua. Minä tulen sinne.
- Nytkö heti?
- Nyt heti lähden.
- Sepä hyvä. Minä jo hermostuin.
- Turha sinun on mennä kotiin, on sen verran pitkä matka eikä sinne tietysti ihan heti menisi bussiakaan. Asiat on kuitenkin hoidettava keskustassa.
- Minä menen kahville.
- Hyvä, odota rauhassa. Minä tulen sinne.

Ville kirjoittaa keittiön pöydälle vaimolleen viestin: Ukon hävinneen auton arvoitus on tutkittava. Vaimo ymmärtää tilanteen, sillä tämä ei ole ensimmäinen äkkilähtö. Viime aikoina on tupsahdellut esille erilaisia yllättäviä asioita, joita Ville ainoana omaisena joutuu selvittämään. Auto on jo iso juttu hävitettäväksi, kodin pienten esineiden perään ei Ville lähde, vaikka onkin palvellut isäänsä kunnon pojan tavoin. Vaimo on välillä huomauttanut, ettei joka oikkuun tarvitsisi reagoida, mutta isän terveys näyttää hiipuvan. Häntä on nyt autettava, jotta ei tarvitse katua myöhemmin, sitten kun isää ei enää ole.

Kaiken keskellä yksin - kirjan novellit ovat fiktiota, mutta inspiraatio kirjoittamiseen syntyi ihmisten arjesta, tiedotusvälineiden isoista ja pienistä uutisista sekä ihmisten kokemuksista. Jokaisen tarinan taustalla on todellinen tapahtuma, joka mehevöityy fiktiolla. Novellien henkilöiden elämään kuuluu tunteiden kirjo, joka sisältää sekä iloa että yksinäisyyttä ja ahdistusta. Novellit eivät ole pelkkää synkistelyä, vaan huumori on mukana kerronnassa. Tarinoita yhdistävät vanhukset, joiden lisäksi ääneen pääsevät myös nuoret ihmiset, vanhusten läheiset ja hoitajat. Ehkä teksti saa lukijan miettimään yhteiskunnassa vallitsevia arvoja. Nähdäänkö vanhus vain kulueränä, jolloin hänelle valitaan viimeiseksi kodiksi kilpailutuksella löydetty halvin hoitopaikka?

